

Välment fägne-qväde
yttradt, då auctions
directeuren i
stapel-staden Åbo, ä...

*1700-1829 81 Cbza 1770 Stener, Hendric
Johan*

National Library
of Sweden

VÅLMENT FÅGNE-QVÅDE

YTTRADT,

DÅ

AUCTIONS DIRECTEUREN I STAPEL-
STADEN ÅBO,

ÅDEL OCH HÖGACKTAD,

H E R R

**HENDRIC JOHAN
STENER,**

SAMT

DYGDÅDLA MADEMOISELLE,

**CHRISTINA SOPHIA
RICHTER,**

Firade Sin BRÖLLOPS-FÅST, i Åbo den 18 Octobr.

År 1770.

Å B O,

Tyckt hos JOH. CHRIST. FRENCKELL.

Vid östra-himlens krants,
Man ser et ljus framtindra,
Hvars strålars sken och glants
All mörksens värde hindra,
Som lifvar alt det opp,
Man känslolöst har funnit,
Och fyller nu det hopp,
Som rycket tala hunnit.

Det är ju nu i dag,
Då Venus, och Cupido,
Gå i et ljusligt lag,
Satt annat alt å sido,
At sina älskade
Til långtad utgång leda,
Och hjertan fånglade,
Med ljufva nöjen freda.

Jag derför nu utbe'r,
Min fågnad få förklara,
Då Solen gläder ser,
At tvänne sig här para;
Då dygdens blomma bår,
En pryddlig Krona fram,
Då Åren lika när,
Hvarannan gå i famn.

Si huru Herden går,
Nu fram med sin Herdinna;
Han mycket lycklig står,
Och månede något finna,
Då Han i hyddan sin,
Af dygden fågna kan,
Han må då leda in,
Herdinnan som en man.

Ach! BRUD, DU fälla BRUD,
DU dygdens boning kjära,
DIG anstår fådan skrud,
Som binder DIG så nära,
En kjær och trogen man,
Med den DU dela må,
Hvad hålt man nånsin kan
På EDERT Altar lå.

Lef fällt DU unga PAR,
Som äckta bandet knutit;
Lef fällt i många da'r,
Tils tiden vål utlupit;
Ja, enighetens band,
Tilrede EDER bädd
At J i HERRANS hand,
Med trefnad åren klådd.

DU stora himla GUD,
Som äckta Ståndet sticket,
Välligna nu den BRUD,
Som BRUDGUMS hjerta richtat,
Gjør DERAS lefnad' föll,
Til många Åra-tal,
Och lätt DEM ändtlig vål
Gå i DIN Frögde-Sal.

